

κτλ χαρίσματα για να κατορθώσω ένα τέτοιο δύσκολο έπιχείρημα ; Είμαι αναγκασμένος να σκορπίζω τὸ νοῦ μου σὲ λογῆς λογῆς ἀσχολίες, ὥστε ἔρχονται στιγμὲς πὸν νοιώθω νὰ μοῦ λείπει τὸ θάρρος. Ὅμως πόσο θὰ ποθοῦσα νὰ γνωρίσω τὸ γαλλικὸ κοινὸ μὲ τὸν τρανὸν αὐτὸν συγγραφέα, ἕναν ἀπὸ τὶς πιδὸ περιλαμπρὲς λογοτεχνικὲς δόξες τῆς σύγχρονης Εὐρώπης.

Νίκαια

EUG. CLÉMENT

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Στις 8 τούτου βράδυ βράδυ, παραμονή ενός γίμου, άκουσα στην Απάνου Πάτρα το ακόλουθο τραγούδι που τραγουδούσαν κοπέλες πλεγμένες σε κυκλικό χορό. Παρακαλώ τον Καθηγητή κ. Πολίτη να το σημειώσει.

Ξένε, πού τη βρήκες
(αμαν αμαν)
ξένε, πού τη βρήκες
αφτη τη νια,
την ξανθομαλούσα
(αμαν αμαν)
την ξανθομαλούσα
την Πατρινα ;

Απ' την Πόλη ερχόμουν
(αμαν αμαν)
απ' την Πόλη ερχόμουν
απ' τα νησα,
κι' απ' τη γειτονια της
επερυσα.
Τα βασιλικά της
(αμαν αμαν)
τα βασιλικά της
επότιζε
και τις μιντζουράνες
της δρόσιζε.

Έκοψε κλωνάρι
(αμαν αμαν)
έκοψε κλωνάρι
και μουῦδωσε,
μουῦπε κι' ένα λόγο
και μ' άρεσε.

Ξένε, πού τη βρήκες
κτλ.

Πάτρα, 10. 9. 1912.

ΔΕΚΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΣΤΗ ΦΙΛΙΑ

Φιλία! Ὅαση φοινικοστολισμένη !
Στὴ σμαραγδένια σου βαθύσκιατη δροσιά
Λαφραίνει ὁ κόπος μας καὶ μιὰ γαληνεμένη,
Καθάρια ξέγνοιαση γεμίζει τὴν καρδιά.

Σιμά σου βάσανα καὶ θλίψεις καὶ φροντίδες,
Σὰν ἄστρα ὀλόφωτα στὸ διάβα τῆς Αὐγῆς,
Χλωμιάζουν σύντομα, κι ὀλόχρυσες ἐλπίδες
Γλυκοχαράζουνε στὰ πλάτεια τῆς ψυχῆς.

Κι Ἀλήθειαις πάναγνης δροσολουσιμένο ρέμμα
Διαβαίνει ὀλόχαρο τὴ μάγα σου ὁμορφιά,
Κι ἄχνὸ σὰ σκέλεθρο τὸ συντριμμένο ψέμμα
Μεριάζει ἀθέλητα στὴν ἄκαρπη ἔρημιά.

Ναί, εἶν' ἡ χάρι σου σταλμένη ἀπ' τὰ οὐράνια
Γλυκειά, παρήγορη, πανώρια, σπλαχνική.
Πλὴν ἄχ! στὴν ἔρημο τοῦ κόσμου τόσο σπάνια
Σὲ βρίσκουν ὄαση δροσάτη, θεϊκή !



ΚΡΗΤΗ

Τραντάζει ἡ Κρήτη σύγκορμη, βογκοῦν τὰ σωθικά της
Λυωμένη λάβα ἀφρομανᾶ, φουσκώνει, κοχλιακᾶ.
Τρανὸν ἠφαίστειο σπρώχνεται νανάψη στὴν καρδιάτης
Νὰ ρίχνη στάχτη σὰ βροχὴ καὶ φλόγα γιὰ δροσιά.

Εὐρώπη, σὺ πὸν τὴ μορφή τῆς Θέμιδας ἐπῆρες,
Γιὰ τὸ συμφέρο ν' ἀδικᾶς τρισένδοξες καρδιές ;
Ἐλληνας εἶν' ὁ Κρητικὸς ! τοῦ τῶγραψαν οἱ Μοῖρες,
Καὶ τ' ἀνθρωπίσιο θέλημα τέτοιες δὲ σβνῆ γραφές.

Γιγάντια σὺ καὶ σκιάχτηκες τῆς νιᾶς Τουρκιάς τὸ ρέμα;
Καὶ γιὰ τὸ μισοφέγγαρο ἀρνιέσαι τὸ σταυρό ;
Ἡ βρίσκεις τὰ Κρητόπουλα πὸν λίγο χύσαν αἷμα ;

Ὡ πές το! καὶ τ' ἀνδρειόνησο γιὰ νὰ τὸ λὲν Ἑλλάδα
Θ' ἀρχίσῃ πάλ' ἀφοῦ τὸ θές, μὲ τὸν παλιὸ σκοπὸ
Τὴ βροντοκεραυνόφωνη πολεμο-πατινάδα !

1909



ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Λαιοπελέκτη, χαριτωμένη λύρα
Πὸν χύνεις ἄδολο τραγούδι τρυφερό,